

Ikt. sz.: GAB-41/69-4/2020.

GAB-27/2020. sz. ülés
(GAB-68/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági bizottságának**
2020. december 1-jén, kedden, 11 óra 48 perckor
az Országház Apponyi Albert gróf termében (főemelet 58.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Szijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	5
<i>Szijártó Péter expozéja</i>	5
<i>Kérdések, vélemények</i>	10
<i>Reflexiók</i>	15
<i>Az ülés berekesztése</i>	22

Napirendi javaslat

1. Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Bánki Erik (Fidesz), a bizottság elnöke

Hadházy Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke
Witzmann Mihály (Fidesz), a bizottság alelnöke
Tóth Csaba (MSZP), a bizottság alelnöke
Barcza Attila (Fidesz)
F Kovács Sándor (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz)
Szatmáry Kristóf (Fidesz)
Varga Gábor (Fidesz)
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)
Dr. Szakács László (MSZP)
Székely Sándor (független)

Helyettesítési megbízást adott

Manninger Jenő (Fidesz) Hadházy Sándornak (Fidesz)
Dr. Seszták Miklós (KDNP) Barcza Attilának (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászóló

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter
Ungár Péter (LMP)

Megjelent

Magyar Levente államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 48 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Sok szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait, a megjelent vendégeinket a Gazdasági bizottság mai ülésén.

Képviselőtársaim írásban előre megkapták a szokott menetrend szerint a mai ülésre szóló meghívót a napirend tervezetével. Kérdezem, hogy van-e ehhez képest bármi változtatási igényük. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, kérdezem, hogy ki az, aki ezzel a tartalommal a mai ülés napirendjét elfogadja. Aki igen, kérem, az kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ellenvélemény? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* Ilyet nem láttam. A bizottság egyhangú döntésével fogadta el mai napirendjét.

Viszonylag gyors és rövid ülésünk van, hiszen egyetlen érdemi napirendi pontja Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr meghallgatása. Köszöntöm miniszter urat, illetve Magyar Levente miniszterhelyettes urat a bizottság mai ülésén.

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Tisztelt Miniszter Úr! A szokásos menetrendben folyik majd a meghallgatás, illetve a beszámoló. Arra kérem, hogy egy expozéban mondja el, hogy mi történt az elmúlt időszakban, és mi várható a közeljövőben. Utána képviselőtársaim kapnak lehetőséget arra, hogy kérdéseket tegyenek fel, és utána arra kérem miniszter urat, hogy egy csokorban az összes elhangzott kérdésre adjon választ. Öné a szó, miniszter úr.

Szijjártó Péter expozéja

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Ha szabad megkérdezni, elnök úr, amíg beszélek, addig a maszk levétele a plenáris üléshez hasonlóan történik-e.

ELNÖK: Kifejezetten kérném, miniszter úr, mert úgy sokkal jobban hallják a képviselőtársaim is, amit mond. Köszönöm szépen.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Ezzel szerettem volna az elnök urat bevonnai abba a körbe, akik majd a végén kritizálnak, hogy milyen felelőtlen voltam.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a lehetőséget, hogy a bizottság tagjai rugalmasak voltak az időbeosztással kapcsolatban, de tekintettel arra, hogy a pandémia a globális politikai menetrendet is folyamatosan ilyen technikai szinten átírja, ezért kértem a mostani meghallgatás lehetőségét, ugyanis év végén kerül sor mindig a multilaterális miniszteri találkozókra, legyen szó az Európa Tanácsról, a NATO-ról, a Külügyek Tanácsáról az EU-ban, az EBESZ-ről vagy az Európai Unió más regionális együttműködésekkel fenntartott platformjairól. Az utolsó pillanatig mindig változott, hogy melyik kerül virtuális vagy fizikai formában megvalósításra, és nehezen állt össze a decemberi menetrend.

Ami a dolog érdemi részét illeti, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, a világjárvány nemcsak egészségügyi, hanem egy nagyon kemény gazdasági kérdéssé is vált az idejében. A világjárvány nyomán a korábban tapasztalt, megfigyelt és hosszú távú gondolt globális gazdasági folyamatok egészen egyszerűen

megszakadtak, az addigi növekedési tendencia gyakorlatilag a világ teljes egészén megtorpant, sőt visszafordult. A világgazdaságból érkező hírek szinte kivétel nélkül negatívak, a vállalati kapacitások visszafogásáról, azok leépítéséről, gyárak bezárásáról, a munkanélküliség tömegessé válásáról szóltak, illetve szólnak.

Ezzel egészen világos, hogy egy teljesen új világgazdasági korszak kezdődik, kezdődött meg, amely világgazdasági korszaknak két fő jellemzőjére szeretném felhívni a figyelmet, amely két fő jellemző a magyar gazdaság jövőbeni tendenciáira is nagy hatással van. Az egyik ilyen jellemző, hogy nincsenek automatizmusok, tehát a korábban bezárt vagy leépített kapacitások visszaépítése nem automatikus, a korábban bezárt gyárakat nem fordított időrendben nyitják újra, hanem a vállalatok, mivel pénzügyi nyomás alá kerültek, ezért folyamatosan keresik akár a már meglévő hálózatokon belül vagy akár azon kívül is az eddigieknél hatékonyabb működés lehetőségét.

A másik ilyen jellemző, amire szintén szeretném felhívni a figyelmet, pedig az, hogy elindult egy rendkívül éles verseny a kapacitások globális újraelosztása érdekében. Nyilvánvalóan ez a második jellemző fakad az elsőből, hiszen azáltal, hogy a kapacitások leépültek sok helyen, piaci üresedések jöttek létre, olyan keresletek, amelyeket jelenleg a kínálat nem tud kiszolgálni, ezért aztán a kapacitások újraelosztásáért indított harc gyakorlatilag a világpiaci részesedések újraelosztásáról szól.

Tisztelettel tájékoztatom a bizottságot arról, hogy Magyarország ebbe az új és éles versenybe benevezett, és az eddigi eredmények alapján azt tudom önöknek mondani, hogy Magyarország ezen új világgazdasági korszak nyertesei közé tartozik. Ha visszaemlékezünk az esztendő elejére, amikor a világválság első hulláma tört be Európába, akkor a gazdasági hatások tekintetében volt egy vita - nemcsak a politikában, hanem a gazdasági szakértők világában is -, hogy ilyenkor mi a helyes megközelítés, a munkanélküliséget vagy a munkanélküliséggel szembeni harcot finanszírozni. Akkor mi azt a döntést hoztuk, hogy nem szakítván az elmúlt tízéves gazdaságfilozófiai, gazdaságpolitikai alapvetéseinkkel, a bevándorlás..., igen, azt is, de a munkanélküliséggel szembeni harcot választottuk, amely munkanélküliséggel szembeni harcban a szövetségeseink azok a vállalatok, amelyek készek arra, hogy a mostani nehéz, kihívásokkal teli körülmények közepette is beruházásokat, fejlesztéseket hajtsanak végre, amely beruházásokkal és fejlesztésekkel hosszú távú versenyelőnyre tesznek szert ebben a küzdelemben, versenyben, amelyről az előbb beszéltem, és ezáltal nem kényszerülnek a munkavállalóik elbocsátására. Ezt egészen egyszerűen úgy kellett lefordítani programok szintjére, hogy beruházástámogatási programot indítottunk a vállalatoknak úgy, hogy a beruházás egy részét az állam finanszírozta abban az esetben, ha annak a beruházásnak a nyomán az adott vállalat nem bocsátott el senkit. Ez normál körülmények között nem ennyire szabadon lehetséges, tekintettel arra, hogy az Európai Uniónak elég szigorú, állami támogatások tilalmára vonatkozó szabályai vannak. Azonban a nehéz körülményekre és a gazdasági típusú kihívásokra tekintettel az Európai Unió hozott egy döntést, amelynek értelmében 800 ezer euróra megemelte az úgynevezett de minimis összeghatárt, ami azt jelenti, hogy 800 ezer euróig lehet adni állami támogatást úgy a vállalatoknak, hogy az gyakorlatilag uniós vizsgálat alá nem kerül. Ezért elindítottuk azt a programunkat, amely úgy szól, hogy azoknak a vállalatoknak, amelyek a beruházásaik nyomán egyetlenegy embert sem bocsátanak el, a beruházási érték felét, maximum 800 ezer eurót megtérítjük.

Ezt a programot siker övezte, hiszen 904 vállalat döntött úgy, hogy részt vesz ebben a programban. A 904 vállalat összesen 421 milliárd forintnyi beruházást hajt végre. Ehhez a 421 milliárd forintnyi beruházáshoz a kormány összesen 201 milliárd

forintnyi támogatást biztosít, és ezekkel a beruházásokkal első körben 154 200 munkahely megvédésére került sor.

Ezt követően kérelmeztük az Európai Uniótól, hogy a 800 ezer eurós határt legyen kedves időlegesen eltörölni, és engedélyezze számunkra azt, hogy 800 ezer euró fölött is adhassunk finanszírozást beruházásokhoz. Ennek a programnak a keretében gyakorlatilag azon nagyberuházások Magyarországra érkezését kezdtük el finanszírozni, amelyek a korábban már említett összeghatáron túl voltak. Erre a programra 71 nagyvállalat jelentkezett be. A 71 nagyvállalat összesen 204 milliárd forintnyi beruházást hajt végre. Ezzel 60 ezer munkahelyet megvédenek, és ehhez 70 milliárd forintnyi támogatást biztosít a kormány.

Tekintettel arra, hogy a programok ilyen sikeresek voltak, az elmúlt héten egy harmadik kört is kiírtunk. Itt már az európai uniós notifikáció alapján vissza kellett térnünk a 800 ezer eurós összeghatárhoz, és itt már nem a beruházás felét, hanem egyharmadát finanszíroztuk. Negyedóra után be kellett zárni a programot, tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló 60 milliárd forintot a bejelentő vállalatok kimerítették. 363 vállalat adott be negyedóra alatt beruházásra vonatkozó pályázatot, összesen 199,1 milliárd forint értékben, amely 48 700 munkahely megvédésére alkalmas.

Így tehát összességében azt tudom önöknek mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy a beruházásösztönzési program, amelyet kifejezetten erre a nehéz időszakra raktunk össze, 1338 magyar vállalat részvételével zajlott le. 824 milliárd forintnyi beruházásra kerül sor, 824 milliárd forintnyi beruházásra, akkor, amikor a világgazdaságból érkező hírek finoman szólva nem a beruházásokról szólnak. Ehhez 336 milliárd forintnyi támogatást tudunk biztosítani, és összesen 264 500 munkahely megvédését érintik ezek a programok.

Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy ezeknek a vállalatoknak egy jelentős részét személyesen is lejártam, és ezek a beruházások alapvetően új gépek, új gépsorok és új technológiák vásárlására vonatkoznak. Ezeket a gépeket, gépsorokat és modern technológiát megtestesítő eszközöket most hozzák be, most állítják szolgálatba ezek a vállalatok, nyilván a következő hónapokra ezek a beruházások majd szépen elhúzódnak, és ezen új kapacitások a jövő év második negyedétől már döntő mértékben szolgálatba, működésbe fognak állni, ami azt jelenti, hogy a magyar gazdaság kapacitásnövekedésére, ezáltal újabb nemzetközi piacok megszerzésére lehet számítani ezzel a programmal.

Szeretném elmondani önöknek azt is, hogy mivel a magyar gazdaság egy exportorientált gazdaság, hiszen a számok ezt mutatják - a világon a 92.-ek vagyunk a lakosságszám tekintetében, de a 34.-ek vagyunk az exportteljesítményben, tehát tagja vagyunk azon 35 országot felvonultató csoportnak, amelynek tagjai egyesével mind 100 milliárd euró fölött exportálnak évente, 100 milliárd euró fölött; ezt 35 ország tudja a közel 200-ból, és a magyar gazdaság esetében az export/GDP-mutató 83,3 százalék volt legutóbb. Mindez világosan mutatja, hogy a magyar gazdaság növekedése szempontjából nagyon nagy jelentőségű az export alakulása. Mivel a világgazdaság alakulása a nyitott gazdasággal rendelkező országok számára természetesen nagyobb hatással van, ezért fontosnak tartottuk a magyar vállalatok exportkapacitásainak folyamatos bővítését is.

Ha megnézzük a magyar export szerkezetét, akkor azt látjuk, hogy a magyar kivitelnek körülbelül a 27 százaléka Németországba irányul, ugyanakkor a szomszédos országok összességében szintén egy nagy és jelentős csoportot alkotnak, ráadásul a szomszédos országokba történő exportálás tekintetében a kisebb méretű vállalatok is jó eséllyel szállnak be a küzdelembe; egész egyszerűen a logisztikai költségek emelkedése a kisvállalatok számára nehezen áthatolható nehézséget jelent. Ezért azt a döntést hoztuk, mivel az export növelése egy idő után már csak a gazdasági tevékenység

egy részének a lokalizációjával lehetséges, hogy 60 milliárd forintos keretet nyitunk azon magyar vállalatok számára, amelyek a határon túli területeken kívánnak beruházásokat végrehajtani. Erre a pályázatra 465 vállalat jelentkezett, összesen 199,8 milliárd forintnyi beruházás végrehajtásának szándékával, amelynek összesen 111,7 milliárd forint volt a támogatási igénye. 60 milliárd forintos keretösszegünk van, és a támogatási okiratok aláírásának tervezett időpontja két hét múlva lesz, december 15-én.

Emellett kifejezetten a kisvállalatok számára 3 milliárd forintnyi támogatási keretet nyitottunk meg arra, hogy az üresen maradt külföldi piaci keresletet speciális termékekkel megpróbálják befedni és ezáltal új piacokra szert tenni. 3 milliárd forint értékben összesen 84 vállalkozást tudtunk támogatni, itt 50 millió forintban húztuk meg az egy vállalat által kapható maximális támogatási összeget, és emellett pedig egy 73 milliárd forintos keretet nyitottunk azon vállalatok számára, akik szintén az export növelése miatt termeléslokalizációt kell hogy végrehajtsanak a világ akár távolabbi pontjain is. 82 vállalat jelentkezett mintegy 238 milliárd forintnyi beruházási szándékot bejelentve, tehát az ő esetükben 73 milliárd forintos keret áll rendelkezésre, és itt is a pályázatok bírálata megkezdődött.

Szeretném tájékoztatni önöket arról, hogy az Eximbanknál, reflektálva a gazdasági kihívásokra, egy kárenyhítő hitelprogramot indítottunk el, amely két terméket tartalmaz: egy hatéves beruházási hitelt, illetve egy hároméves likviditási hitelt. Összesen 878 vállalat élt a hitel lehetőségével, összesen 373 milliárd forint értékben adunk ki hitelt. És hogy milyen diverzifikált ez a portfólió: a legkisebb hitelt felvevő vállalat árbevétele nem érte el a 100 millió forintot, a legnagyobb pedig meghaladta az 500 milliárdot. Tehát látszik, hogy a magyar vállalati szféra egy elég széles szegmense számára a kedvezményes kamatozású hitel mennyire fontos. A kisvállalkozások esetében egyébként az éven belüli likviditási hitelt 0,1 százalékra adtuk, a beruházásoknál pedig a hatéves hitel átlagos kamata is 1 százalék körül van, tehát ezek olyan hitelek, amelyeket a magyar vállalati szféra viszonylag könnyen tud elérni, már úgy értem, hogy a gazdasági teher vagy a visszafizetési teher szempontjából könnyebb.

Szeretném önöket tájékoztatni arról is, hogy a rendkívüli intézkedések mellett a békebeli gazdaságösztönző és beruházásösztönző programok is zajlanak. Önök már ismerhetik az egyedi kormánydöntéseken alapuló beruházásösztönzési programot, amellyel az elmúlt hat év mindegyikében nemzetgazdasági rekordot döntöttünk a Magyarországra irányuló beruházások tekintetében.

Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy a múlt hét végéig a normál beruházásösztönzési programunkon keresztül 73 megállapodást kötöttünk összesen 2 milliárd eurónyi beruházásról, amelyek 8 ezer új munkahelyet jelentenek. A legtöbb beruházó vállalat, 14, Németországból érkezett, az Egyesült Államoktól 13, Kínából pedig 9, de a helyzet az, hogy ha azt nézem, hogy a beruházási érték hogyan oszlik meg, akkor látható annak a dogmának a megdőlése, amely szerint a tőke Nyugatról áramlik Keletre olcsó munkaerőt keresve, és világosan látszik az a tendencia, hogy amíg 2007-ben a világon végrehajtott összes beruházás 17-18 százalékát finanszírozták keleti tőkéből, addig tavaly a 45 százalékát.

Az idei esztendőben eddig a legtöbb beruházási érték 20,6 százaléka az összes Magyarországra irányuló beruházásnak Kínából érkezett, Németország 20,3 százalékkal a második, és a koreaiak 15 százalékkal a harmadik helyen állnak azok után, hogy a tavalyi esztendőben Koreából érkezett a legtöbb beruházás Magyarországra, ugyanis a magyar gazdaság gerincoszlopát adó autóipar is egy új korszak előtt áll. Ez az új korszak az elektromobilitásra alapul, vagyis hogy a hagyományos meghajtás helyett, mellett az elektromos meghajtás is egyre nagyobb

szerepet kap. A világ legnagyobb elektromos akkumulátort gyártó vállalatai ma Keleten találhatóak, és ezek a vállalatok, amikor európai gazdasági térnyerésben gondolkoznak, akkor a beruházások tekintetében Magyarország az egyik fő célpont. A tavalyi esztendőben az összes Magyarországra érkezett beruházás 60 százalékát finanszírozták Keletről, és az összes létrehozott új munkahely 40 százaléka kötődött a keleti beruházásokhoz. Ezek alapvetően az elektromos autóiparhoz kapcsolódó, döntően koreai, kisebb részt japán és kínai beruházások voltak. Ezért azt tudom mondani önöknek, hogy a jövőben is nagy erőfeszítéseket fogunk azért tenni, hogy tőlünk nyugatról és keletről is érkezzenek beruházások Magyarországra.

Arról tudom tájékoztatni önöket, hogy az ezekért a beruházásokért zajló verseny most sokkal élesebb, hogy a véresebb kifejezést ne használjam, mint korábban volt. A vetélytársaink száma gyakorlatilag kibővült, a héten is adtunk át olyan japán tulajdonoshoz köthető beruházást, amelyért egy ázsiai és két észak-afrikai országgal versenyeztünk. A délkelet-ázsiai országok beruházásvonzó képessége egyértelműen növekedett. Tehát amíg, mondjuk, három-négy évvel ezelőtt a shortlisteknek szinte kizárólag közép-európai országok voltak, addig ma már a közép-európai országok mellett a délkelet-ázsiai, észak-afrikai, közel-keleti országokkal, latin-amerikaiakkal ugyanúgy meg kell küzdenünk ezekért a beruházásokért.

Ezért nagyon fontos, hogy továbbra is üzemeltessük, működtessük azt a beruházásösztönzési rendszert, amely az elmúlt esztendőben már jól vizsgázott, és amely jól ismert a beruházók előtt. Ez úgy néz ki, hogy Magyarországon Budapest kivételével az Európai Unió szabályai szerint adható regionális alapú beruházásösztönzési támogatás, Győr-Moson-Sopron, Vas és Zala megyében a beruházási érték 25 százalékáig, Komárom-Esztergom, Fejér és Veszprém megyében a beruházási érték 35 százalékáig, az ország összes többi megyéjében pedig - Pest megye és Budapest kivételével - 50 százalékáig. Ez a támogatás két részből áll, egy hosszú távú fejlesztési adókedvezményből, valamint egy készpénztámogatásból. Nyilvánvaló, hogy a beruházó vállalatok milyen irányba próbálják ezt eltolni. Vannak jogszabályi kötöttségek, itt megtérülést számolunk a költségvetés szempontjából, attól függően, hogy az adott vállalat milyen hosszú monitoringidőszakot vállal, mennyi bevételt generál a költségvetésnek az árbevétel-növekedésén vagy az új munkahelyeken adott fizetéseken keresztül, ettől függ a támogatás mértéke.

Pest megye bizonyos területein is adhattunk már támogatást. Az Európai Unióval tárgyalni fogunk arról, hogy az új támogatási térképen Pest megye egésze támogatható terület legyen, hiszen Budapest közelségének dacára Pest megyében számos olyan terület van, ahol egyébként a beruházások jól jönnének, és ahová egyébként csak költségvetési támogatással tudunk beruházásokat vonzani. Természetesen, ha sikerül a támogatási térképet megváltoztatni, akkor arról tájékoztatást fogunk adni.

Végezetül pedig arról szeretném önöket tájékoztatni, hogy a minisztériumunkhoz került a képzési támogatások rendszere, amelyet leegyszerűsítettünk olyan formában, hogy az 5 millió eurót beruházó vállalatok számára adunk személyenként maximum 5 ezer eurónyi támogatást abban az esetben, ha képzési vagy oktatási programot indítanak a munkavállalók számára, annak érdekében, hogy ezek a munkavállalók a modern technológiát tudják alkalmazni, hiszen a nagy, globális változások közepette azt sem szabad elfelejtenünk, hogy a magyar gazdaság dimenzióváltása egybeesik a világjárvánnyal, tehát egy termelésorientált gazdaságból mozdulunk el egy egyre több hozzáadott értéket, kutatás-fejlesztési potenciált felmutatni tudó gazdasági működés irányába.

Nos, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, ennyit gondoltam bevezetésnek az idei évi rendkívüli és kevésbé rendkívüli tevékenységünk kapcsán, és természetesen

szívesen állok képviselőtársaim rendelkezésére. Köszönöm a figyelmüket, és köszönöm a türelmüket.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönjük szépen a felvezetőt, miniszter úr. Képviselőtársaimnak adom meg a lehetőséget, hogy kérdéseket tegyenek fel, illetve véleményt mondjanak. *(Jelzésre:)* Riz Gábor képviselő úr jelentkezett elsőként. Öné a szó.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a tájékoztatót. A magam részéről annyival szeretném kiegészíteni, hogy az ember akkor tud igazán hiteles lenni, ha a saját személyes példáját mondja el. Ózd és térsége abba a lehetetlen helyzetbe került ez év elejével, hogy egy ezer főt foglalkoztató üzem bejelentette a távozását Magyarországról. Krízishelyzet alakult ki Ózdon, hiszen ezer fő munkahelye az családi tekintetben négyezer ember biztos megélhetése ebben a körben, és mint ilyen, az egész város hangulatát meghatározó esemény volt.

Miniszter úr és az ITM minisztere, Palkovics miniszter úr közösen azonnal segítő kezet nyújtottak, és számba vettük mindazt a lehetőséget, amely kínálkozott abban az ismertségi körben, ahol cégek keresték meg a Külgazdasági és Külügyminisztériumot támogatás, segítség céljából, hogy hol találják meg azt a megfelelő helyet, helyszínt, ahol optimálisak a feltételek munkaerő szempontjából, illetve az állam segítséget tud számukra adni, hogy tovább erősítsék a külgazdasági pozícióikat. Így találták meg a Wellis nevű, elsősorban szaniter, fürdőszoba és kültéri medencék gyártásával foglalkozó, most már igen elismert magyarországi céget, amely kapacitása jelentős részében exportra termel, és tengerentúli piaccal is bőven rendelkezik. Nos, 800 fő foglalkoztatását jelentették be a KKM támogatásával; és további olyan cégek is megjelentek ebben a körben, amelyek Ózdon szeretnének fejlesztéseket megvalósítani.

Úgyhogy én a magam példájával szerettem volna erősíteni mindazt, amit miniszter úr elmondott az előbbieken, hogy a Külgazdasági és Külügyminisztériumnak a legfontosabb, helyzetet orvosló megoldásai arra irányulnak, hogy a hazai vállalkozókat, vállalkozásokat abba a helyzetbe hozza, hogy a külgazdasági pozíciójukat tovább tudják erősíteni, ezáltal nyilván exportbevételt tudjanak generálni, illetve olyan új technológiákat tudjanak meghonosítani az országban, amely magasabb hozzáadott értéket jelent a korábbiakhoz képest.

Én köszönöm a segítségét, támogatását a minisztériumnak, és a továbbiakban is igényelni fogom a további cégek esetében. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Jelzésre:)* Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony kért szót. Öné a szó.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm szépen a beszámolóját, és szeretnék köszönetet mondani miniszter úrnak és a Külügyminisztériumnak, hogy ebben a járványhelyzetben a külföldön ragadt vagy a külföldön élő honfitársainknak is minden segítséget megadtak, mert ez szerintem rendkívül fontos, hogy ebben a helyzetben tényleg megfogjuk egymás kezét és segítsük egymást.

Azért nem maradhat el egy olyan kérdés sem, ami szerintem az embereket a legjobban érdekli, amikor éves meghallgatásról beszélünk. Ugyan tudjuk, hogy az előző félévben, a járványhelyzet ideje alatt a magyar gazdaság jól prosperált, és akkor nagyon jó volt, hogy a külföldön élő magyaroknak is segítettek mindenféle beruházással, amely

helyben tud hasznosulni, de azért számomra mindig egy óriási nagy kérdés, hogy amikor itt Magyarországon emberek küzdenek a mindennapi túlélésért, akkor miért kell külföldre sok-sok milliárd forintot olyan beruházásokra fordítani - nem bántva az egyházat, de olyan beruházásokra mennek el milliárdok, aminek itt Magyarországon is nagyon-nagyon jó helye lehetne. Úgyhogy miniszter urat erről szeretném megkérdezni, hogy amikor tényleg jól állunk, és rendben van a gazdaság, akkor én azt gondolom, hogy ez lehet is méltányolható feladat és elképzelés, de most a járványhelyzetben szerintem nagyon nem. Erre várnám miniszter úr válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. *(Jelzésre:)* Hadházy Sándor alelnök úr kért szót. Öné a szó.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Először is, én is köszönetemet szeretném kifejezni azokért az erőfeszítésekért, amelyeket a minisztérium az ön vezetésével végrehajtott az elmúlt időszakban. Valóban rendkívül fontos az, hogy a magyar kis- és közepes vállalkozások megfelelő segítséget kapjanak, és rendkívül fontos az is, hogy érezzék, törődnek velük, hogy fontos a kormányzat számára minden magyar gazdasági szereplő. Én ezt érzékelem a térségünkben is, egy rendkívül pozitív visszajelzés érkezett számomra.

Amiért én szót kértem, az igazából az, hogy miniszter úr is említette, hogy az európai uniós támogatási rendszerben változás várható, ugyanis a központi régiót várhatóan ketté fogják bontani, egy Budapestre és egy Pest megyére, és ennek eredményeként végre Pest megye is hozzájuthat azokhoz az uniós forrásokhoz, amelyek eddig elzárva voltak. Megjegyzem, hogy a kormányzat mindig is szíven viselte Pest megye sorsát, és a hiányzó uniós forrásokat igyekezett kormányzati, állami eszközökkel pótolni, ami természetesen csak részben sikerülhetett.

A kérdésem igazából arra irányul, hogy hogyan áll a döntés-előkészítés folyamata, és várhatóan mikor várhatunk döntést ebben a kérdésben, és hogyan látja a miniszter úr ennek az ügyét, hogy az Unió el fogja-e ismerni Pest megye helyzetét, és ennek a központi régióknak a kettéválasztását támogatnia fogja-e. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. *(Jelzésre:)* Székely Sándor képviselő úr kért szót. Öné a szó, képviselő úr.

SZÉKELY SÁNDOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszter úr, valóban nagyon impresszív volt a beszámoló. Én azt szeretném kérdezni, hogy ön egyetért-e azzal, amit Orbán Viktor mondott, hogy az Európai Uniótól kevesebb pénzt kapunk, mint amennyit innen a német cégek kivisznek.

És az is érdekelne, hogy most már hetek-hónapok óta zajlik egy Magyarország és Lengyelország versus Európai Unió vita, erről mit lehet tudni, és önnek erről mi a véleménye, meddig megy el a magyar kormány az Unió költségvetésének a stoppolásában, és ön hogy látja ezt a politikai helyzetet. Én pár éve, amióta itt ülök a Gazdasági bizottságban, mindig meghallgatom, hogy nekünk egyre fontosabbak a keleti kapcsolataink, akkor most mit lehet várni ennek a kicsúcsosodásaként? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Witzmann Mihály alelnök úr kért szót. Öné a szó.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr, Miniszterhelyettes Úr! Köszönöm szépen ezt a részletes és valóban mindenre kiterjedő beszámolót.

Miniszter úr úgy fogalmazott, felírtam itt magamnak, hogy Magyarország az új világgazdasági korszak nyertesei közé tartozik, és én annak személyesen nagyon örülök, hogy ennek a jeleit az általam képviselt Somogy 4. választókerületben is több cég révén tapasztalhattuk meg. Ezeket a fajta állami támogatásokat, amelyeket egyébként itt feljegyezni is nehéz volt számomra, ha jól emlékszem vagy jól jegyzeteltem, akkor a vállalkozások versenyképességének, a munkahelyek megtartásának az eddig elért eredményeit, illetőleg a versenyképességének a növelése érdekében tett lépéseket eddig gyakorlatilag ezermilliárd forintban mérhetjük, tehát durván több mint ezermilliárd forint az összberuházási érték, ami eddig létrejött. Ha jól adtam össze, jól számoltam, akkor mintegy 400 milliárd forinttal ehhez hozzájárult a magyar kormány, amely durván 300 ezer munkahely megvédését tudta csak kimondottan itt a Külgazdasági és Külügyminisztérium által felkarolt különféle pályázati-támogatási rendszerek révén elérni.

Valóban azt is jól láthatjuk, hogy a gondolkodásmódja ennek a kormánynak teljesen más, mint, mondjuk, ahogy korábbi kormányok esetében láthattuk, hiszen válság idején az előző szocialista kormányok megszorításokban gondolkodtak, a jelenlegi kormány pedig a megszorításokkal szemben pontosan a vállalkozások hatékony támogatásában látja a gazdasági kihívások leküzdésének a lehetőségét.

Még egyszer mondom: nagyon boldog voltam akkor, amikor magam is részt vehettem azoknak a somogyi cégeknek a különféle okiratátadó sajtótájékoztatóin, rendezvényein a minisztériumban, amelyek választókerületemből, Siófoktól Mernyén át egészen Igalig nyúlóan számos területről érkezhettek, és komoly segítséget kaphattak egyrészt a technológiai fejlesztést, másrészt pedig a munkahelyek megőrzését tekintve egyaránt.

Igazából én meg vagyok egy picit lepődve. Itt Potocskáné Kőrösi Anita képviselőtársam felszólalásán látszik, hogy máshogy látjuk a jövőt, és talán a jelent is máshogy értelmezzük, amikor a határon túli támogatásokat hozta fel a képviselő asszony egyfajta ellenzéki kritikaként. Természetesen tudom, hogy az ellenzéknek mindig az a dolga, hogy kritikát fogalmazzon meg, de komolyan gondoljuk azt a célkitűzést, hogy véget kívánunk vetni a magyar gazdaságpolitikában annak a folyamatnak, amely hosszú-hosszú éveken keresztül jellemző volt, hogy Magyarországra érkeztek a külföldi cégek, és a Magyarországon megtermelt profitot innen vitték ki.

Ha most jól értelmezem a jelenlegi gazdaságpolitika lényegét - túl azon, hogy ránézve a képviselő asszony „Trianon 100, Gyergyószentmiklós” feliratú matricájára a laptopja hátulján, különösen új megvilágításba helyeződött az ő határon túli támogatásokkal kapcsolatos negatív kritikája -, azt gondolom, most pontosan azt a korszakot éli az ország, hogy a magyar tulajdonú cégeknek, a magyar vállalkozásoknak próbál a kormány segíteni annak érdekében, hogy ne csak a profitjukat tudják növelni, ne csak a versenyképességüket tudják növelni, ne csak a foglalkoztatásban, a munkahelyek megőrzésében tudjanak eredményeket elérni, hanem új piacokat is tudjanak meghódítani, amivel aztán a magyar GDP-t tudják tovább bővíteni és gyarapítani.

Végezetül egy kérdésem lenne a miniszter úrhoz: hogyan látják a minisztériumban, illetőleg hogyan látja a kormány a jövőbeli kilábalás lehetőségét a járványhelyzet tükrében? Most már, ugye, nagyon sok helyen harmadik hullámról is beszélnek. Mi a gazdasági koncepció, a terv a jövőre nézve abban a tekintetben, hogy

körülbelül mikorra jöhet helyre a magyar gazdaság? Mi lesz ennek a módja? És ezek a támogatások körülbelül ennek tükrében mikorra érhetnek be? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. *(Jelzésre:)* Ungár Péter képviselő úr kért szót. Öné a szó.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen. Először is, miniszter úr, szeretném szerintem az összes magyar parlamenti párt nevében biztosítani a támogatásról, hogy a kárpátaljai magyarok ellen most megtörtént atrocitás után minden nemzetközi fórumon kifejezzük a felháborodásunkat.

Pár kérdésem lenne, és az utolsó, szeretném előrebocsátani, egyáltalán nem tartozik a miniszter úr hatáskörébe, de azért el fogom mondani, tehát csak ilyen stíluszempontból.

Az Északi Áramlat 2.-vel kapcsolatban többször leveleztem az ön parlamenti osztályával, a miniszterhelyettes úrral is, a magyar álláspontot ugyanakkor nem sikerült megismernem ennek ellenére; itt talán élő szóban sikeresebb lesz ez.

Magyarország álláspontja a régió országaihoz hasonlóan az volt, hogy az Északi Áramlat 2.-t az Európai Unió érdekeivel ellentétesnek tartottuk. A miniszterelnök úr aláírt egy levelet a Bizottságnak, amikor még az Északi Áramlat 2.-projekt elindult, ugyanakkor most már mintha más lenne a magyar álláspont. Nemrég jelentették be, hogy az Északi Áramlat 2.-nél folytatódnak a munkálatok, sajnálatos módon a dán vétó sem érvényesül. Az lenne a kérdésem, hogy mi a magyar álláspont az Északi Áramlat 2.-ről, és az Északi Áramlat 2. mellett mennyire érezzük legitimnek a nyugat-európai országoknak a szankciók fenntartásával kapcsolatos véleményét úgy, hogy az Északi Áramlat 2.-projektben több nyugat-európai cég is részt vesz. Illetve ezzel kapcsolatban: a Török Áramlat 2021 végére megvalósul, illetve lesz valódi diverzifikáció? Hallom, ma is elmondta, hogy lesz, ennek nagyon örülök, és remélhetőleg ennek a Török Áramlat mellett majd a horvát kollégák és az LNG-terminál is részese lesz.

A másik kérdésem egy másik téma lenne, mégiscsak ez a Gazdasági bizottság. A Dunaferr-szakszervezetek levelet küldtek a kormánynak. Értelemszerűen a szakszervezet önmagában érdekelt abban, hogy megmaradjon a termelés Magyarországon, de azért azok a követelések, amelyek főleg a cég jogszerű működésével kapcsolatban vannak, értelemszerűen választ igényelnek. Úgyhogy kérem, itt a bizottsági ülésen is reagáljon a Dunaferr-szakszervezetekre.

Egy utolsó kérdés, amire tudom, hogy semmilyen hatásköre nincs, de mivel mindenhol elmondom, elmondanám itt is: amennyiben miniszter úr tudna hatással lenni a kormányülésen vagy egyéb módon, hogy a szociális dolgozók is megkapják az egyszeri 500 ezer forintos bérkiegészítést és az ingyenu tazást, az a járvány elleni védekezést nagyban segítené. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szatmáry Kristóf képviselő úr kért szót. Öné a szó.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Bizottság! Két témát hoznék ide abból, amit a miniszter úr említett. Az egyik: a választókerületem tekintetében is meg tudom erősíteni a keleti befektetések megjelenését és erősödését, ugyanis a mátyásföldi Ikarus-telepen működő ipari parkot kínai befektetők vásárolták meg, részben állami, illetve tartományi háttérrel. Itt beszélt miniszter úr Budapest speciális helyzetéről, hogy hogyan is lehet támogatni. Azért azt kérném a minisztériumtól, hogy vizsgáljuk meg akár közösen, hogy Budapest speciális helyzetére tekintettel az ilyen beruházásokba betelepülő kínai,

remélhetőleg ipari kapacitásokat valamilyen módon a kormányzat mégiscsak próbálja segíteni - a pandémia nem segített itt az elmúlt időszakban ezt százszázalékosan felfuttatni -, mert elég jó kapcsolat alakult ki a befektetők és az önkormányzat között is, tehát az összes szereplő támogatja ezt.

Egy témát emelnék ki, ami talán már itt a képviselőtársam részéről is elhangzott: nagyon örvendetes, és azt gondolom, minden parlamenti képviselő és párt részéről is támogatást kap az a kezdeményezés, hogy minél több magyar cég kapjon, főként a határon túli területeken történő beruházáshoz, állami támogatást, és jó volt hallani azt a pályázatot, amelynek az aláírására, ha jól értettük, akkor néhány héten belül sor kerülhet. A kérdés az, hogy ezt tudjuk-e folytatni, hiszen azt gondolom, ahogy elhangzott az expozéban is, minden válság egyben lehetőség is. Azt gondolom, abban is egyetérthetünk, a cél az, hogy a magyar cégek legalább akkora profitot termeljenek külföldön, mint amennyi profitot a külföldi cégek Magyarországon termelnek. Ha ezt az állapotot elérjük, akkor azt gondolom, az óriási teljesítmény.

Nagyon örülök Ungár Péter képviselőtársam felvetésének, mert ennek az összefüggésében akartam biztosítani, vagy inkább csak a jegyzőkönyv számára hangozzék el. Talán a legtöbb szomszédos országgal viszonylag rendezett külkapcsolatokkal rendelkezünk, de azt gondolom, amit az ukrán hatóságok az ottani magyarokkal, és ha jól értettük a híradásokat, részben az ottani gazdasági szereplőkkel szemben is megengedtek maguknak, arra a legszigorúbb és a leghatározottabb választ kell adni. Azt gondolom, ebben a parlamenti pártok egységesen a minisztérium és a miniszter úr mögött vannak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Végül utolsó felszólalóként Barcza Attila képviselő úr kért szót. Öné a szó.

BARCZA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én Sopron és térsége választókerületet képviselem, ami speciális helyzetben van, és a beszámolón túl szeretnék köszönetet mondani azért, hogy a pandémia mind az első, mind a második hulláma során a Külügyminisztériummal és miniszter úrral nagyon gyors, rugalmas és sikeres tudott lenni az együttműködés. Ez nagyon fontos, hiszen a választókerületből naponta 30 ezer ember jár ki Ausztriába dolgozni, és bizony, óriási nehézséget okozott az, főleg az első hullámnál, hogy minden határátkelő lezárásra került, csak a soproni maradt nyitva. Viszont a sikeres közös munka eredményeként nagyon gyorsan a kishatárok ki tudtak nyílni, vagy teljesen visszaállva az eredeti nyitvatartásra, vagy pedig korlátozottan, ami szintén óriási segítséget jelent.

Van ennek egy másik oldala is. Sopron nem egy iparváros, Sopronban 75 százalék a szolgáltatóipar részaránya a teljes ipari és gazdasági termelésből. Ez egy nagyon sérülékeny terület, nagyon érzékenyen és nagyon súlyosan érint minket a járvány második hulláma, és természetesen az első az emberi élet védelme, de mégis nagyon fontos az, hogy van lehetőség arra, hogy az ausztriai állampolgárok bejőjenek Sopronba, és valamilyen szinten itt fogyasztani és költeni tudjanak, hiszen ez a soproni vállalkozások életben maradása miatt nagyon fontos. Én kérem azt, hogy a jövőben is miniszter úr mindig legyen arra tekintettel, hogy egy speciális helyzetben vagyunk ott, a nyugati határszélen, és ez mindig speciális gondolkodást igényel a tekintetben, hogy ezeknek a választókerületeknek, de itt gondolhatok Szombathelyre, Mosonmagyaróvárra is, ilyen jellegű nehézségei is tudnak lenni.

Hozzáteszem azt, hogy a mi választókerületünk a pandémia előtt egy óriási munkaerőhiánnyal küzdött, az volt a legnagyobb problémánk, hogy a jelenlegi cégek hogy tudják fenntartani a termelésüket, és ez egy pillanat alatt meg tudott változni.

A másik kérdésem. Örvedetes az, hogy a beruházásösztönzés ilyen sikeres volt, a HIPA második ütemére gondolok, hogy negyedóra alatt le kellett zárni a pályázatot. Én azt gondolom, és azt látom, hogy erre óriási az igény, akár még alacsonyabb támogatási intenzitással is lehetne ennek folytatása. Ezt hogy látja, miniszter úr, várható-e ebben még egy hasonló kiírás, vagy valamilyen más konstrukcióban tervezik-e ennek a folytatását, hogy további magyar cégek tudjanak pályázni, akár olyanok is, amelyek erről a lehetőségről lemaradtak.

Végezetül még egyszer szeretném megköszönni miniszter úr és kollégái munkáját. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További felszólalási igényt... *(Nem érkezik jelzés.)* nem látok. Miniszter urat megkérem, hogy a feltett kérdésekre adjon választ. Öné a szó.

Reflexiók

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a felvetéseket. Ha megengedik, akkor Kárpátaljával szeretném kezdeni, azt hiszem, hogy ez a helyes sorrend. Dacára a korábbi hitegetéseknek meg ígéretéseknek meg békülési szándékoknak, sajnos azt látjuk, hogy Ukrajnában a magyarellenesség és a magyar nemzeti közösség megfélemlítése továbbra is a kormányzati politika fókuszában van. Tehát a korábbi találkozókön hangzottak el olyan közös akciókra való felhívások, hogy Kárpátalja legyen közös sikertörténet; hogy fókuszáljunk a pozitív kérdésekre, hagyjuk magunk mögött a nehéz időszakot. És erről személyesen beszéltünk, szemtől szemben a külügyminiszter-kollégával, többször is, akinek én a személyes elkötelezettségét nem is vitatnám, még most sem, és még ezen a fórumon sem, de az világos, hogy Ukrajnában központi kormányzati politika a magyarok megfélemlítése és a magyarok ellen való uszítás, és ez elfogadhatatlan. Főleg elfogadhatatlan egy olyan országtól, amely azt állítja magáról, hogy az európai meg az euroatlanti integráció fontos politikai célkitűzése.

Innen majd a NATO-külügyminiszterek éves értekezletére megyek, már virtuálisan, merthogy az Információs Hivatalba megyek, és onnan csatlakozunk mi ehhez a virtuális kétnapos találkozóhoz, és ott is fel fogom vetni ezt a kérdést, és kérni fogom, hogy a NATO-tagországok biztosítsanak minket a szolidaritásukról. Ugyanis az történik, hogy egy ország, amely állítólag a NATO-hoz akar közeledni, amit egyébként mi blokkolunk jelenleg, pontosan amiatt, hogy a magyarokkal így bánnak, tehát egy ország, amely állítólag a NATO-hoz akar közeledni, és ezért próbál ránk nyomást helyeztetni másokkal, hogy mi ezt ne blokkoljuk, aközben egy NATO-tagországhoz tartozó nemzeti közösségnek a jogait folyamatosan csorbítja, a már megszerzett jogokat elveszi, és mindenféle eszközzel nyomást gyakorol rájuk a megfélemlítéstől kezdve az agresszív házkutatásokig.

Nyilvánvalóan süit a cinikus komolytalanság abból a közleményből, amit a tegnapi napon az ukrán titkosszolgálat, az SZBU nyilvánosságra hozott, amely szerint szeparatista törekvések meg autonómiára való törekvés miatt indítottak nagy ívű nyomozást, és lefoglaltak Nagy-Magyarország-térképeket. És ezért kellett a KMKSZ irodájában házkutatást tartani, a KMKSZ elnökének magánházában házkutatást tartani, a gazdaságfejlesztési programokat végrehajtó szervezetnél házkutatásokat tartani, és a Kárpátaljai Magyar Főiskolán házkutatásokat tartani, gépfegyveres katonák vagy titkosszolgák jelenlétében.

Ami meg különösen elviselhetetlenné és cinikussá teszi ezt az ügyet, az pedig abból áll, hogy akárki volt a kárpátaljai kormányzó eddig, ha nagy baj volt, mindig

hozzánk fordult. Mert amikor lélegeztetőgépek kellettek, akkor mi vittünk nekik lélegeztetőgépeket a választási kampányban, azt nem tekintették a kampányba történő beavatkozásnak, úgy, hogy a külügyminiszter meg a kormányzó személyesen vették át őket egyébként; amikor a kórházi vagy az ivóvízkapacitásban problémák voltak, akkor is hozzánk fordultak. Kárpátalja számára 2016 és 2020 között 16,3 milliárd forintnyi gazdaságfejlesztési támogatást biztosítottunk, és ez csak a gazdaságfejlesztési támogatás, amelynek nyomán 22 milliárd forintnyi beruházás jött létre Kárpátalján. Kivesszük a részünket az egészségügyi, oktatási, kulturális és egyházi intézmények finanszírozásából, amit ha nem tennénk, akkor az ukrán államnak kellene megtenni, ha tudná egyáltalán. És ezek után jönnek ezekkel a teljesen komolytalan szeparatista meg egyéb vádakkal. Szóval én azt gondolom, itt lenne az ideje, hogy az ukrán kollégák a fejükhöz kapjanak, mert ami sok, az sok.

És kíváncsi vagyok ma a NATO-s kollégák reakciójára természetesen, mert emlékezhetünk arra is, hogy talán másfél éve volt vagy kettő, hogy robbantást hajtottak végre a KMKSZ székházánál, talán emlékeznek rá. Azt is felhoztam a NATO-külügyminiszteri tanácskozáson, hogy mégiscsak arról van szó, hogy itt van egy NATO-tagország, amelynek nemzeti közössége ellen egy nem NATO-tagországban elkövethetnek ilyen bűncselekményt, és senki meg se szólal, hogy ez hogy van. Amikor több ezer meg tízezer kilométerekre tőlünk történik valami, és annak valamely európai ország valamilyen módon kárvallottja, azonnal rohan a Külügyek Tanácsához meg a brüsszeli fórumokhoz, hogy mindenki álljon ki mellette, meg a szolidaritásnak az ilyen meg olyan jelét mutassuk, meg amikor kiutasítanak diplomatákat, akkor mindenki utasítson ki cserébe, de amikor meg ilyen teljesen nyílt inzultus, agresszió ér, teljesen kulturálatlan és európaiatlan módon, a XXI. században elfogadhatatlan módon egy nemzeti közösséget, akkor mindenki hallgat.

Amikor felvettem ezt a kérdést a NATO-külügyminiszteri tanácskozáson, két ország volt - kettő! -, amelyik azt mondta, hogy igazunk van, és helyes, ha valamifajta szolidaritást vállalunk, és nem helyes, ha ilyen dolgok történnek. Semmi más reakció nem érkezett. Tehát amikor a képmutatásról meg az együvé tartozásról beszélünk bizonyos integrációkban, akkor ezt szerintem mindig érdemes felelevenítenünk.

És természetesen a kárpátaljai magyarok továbbra is számíthatnak ránk. És valóban, igaza van Ungár képviselő úrnak, talán ez volt az az ügy, ugye, korábban volt a magyar parlament részéről már egy kiállítás, amely mögé az elmúlt két-két és fél esztendőben a teljes magyar politika odazárkózott. Bár lett volna több vagy bár lenne több ilyen ügy, és bár nem kellene ilyen dolgoknak történnie ahhoz, hogy ilyen egyetértés jöhessen létre a magyar politika szereplői között.

Ha megengedik, akkor maradnék a határon túli kérdéseknél, és részben képviselő asszony, részben pedig a többiek által felvetettekhez szeretném mondani önöknek tájékoztatásul azt, hogy a mi esetünk speciális, mert az ország és a nemzet határai nem esnek egybe. Ezért szerintem abban is lehet széles körű konszenzus a magyar parlamentben is akár, hogy minden magyar felelős minden magyarért, mi legalábbis ezt valljuk. Ezért is számunkra az nem ciklikusság kérdése, hogy a határon túli közösségek számára biztosítjuk-e azokat a támogatásokat, amelyek a megmaradásukhoz szükségesek.

A mi nemzetpolitikánk vagy a nemzeti közösségekkel kapcsolatos politikánk arra az elvre épül, hogy megkérdezzük a helyi közösséget, hogy mi kell nekik ahhoz, hogy helyben erősek tudjanak lenni. Szerintem abban a célban is egyetértünk, hogy a mindenkori budapesti kormányzati célnak az kell lennie a kisebbségeinkkel kapcsolatban, a magyar nemzetiségi közösségekkel kapcsolatban, hogy helyben tudjanak erősek lenni. Amikor ezt a kérdést tettük fel, akkor egyértelmű volt a válasz valamennyi közösségünk részéről: az volt a válasz, hogy gazdaságilag szeretnének úgy

megerősödni, hogy azzal a helybeli pozíciójuk a korábbiaknál erősebb legyen, ezért alkottuk meg a határon túli gazdaságfejlesztési programok keretét. 2016 óta 58 180 határon túli magyar vállalkozáshoz köthető beruházást támogattunk, plusz olyan beruházásokat is, amelyek a tulajdonosi szerkezet szempontjából nem feltétlenül a magyar közösséghez kapcsolódtak, de magyarok lakta területeken vagy a szomszédos területeken jöttek létre, ezáltal közös sikernek minősítendőek. Az 58 180 pályázat összesen 310 milliárd forintnyi beruházást hozott létre a határon túli területeken, és ezekhez adtunk 165 milliárd forintnyi támogatást.

Ebben valószínűleg vita van közöttünk, de mi azt gondoljuk, hogy ebben a kérdésben nem lehet ciklikusságra vagy taktikai kérdésekre hivatkozni. Vannak olyan stratégiai kérdések, amelyeket a nehéz körülmények közepette is szerintem ugyanúgy kell kezelni, mint egyébként, mondjuk, a gazdaságilag prosperálóbb időszakban. Továbbra is azt gondolom, hogy minél jobb a határon túli magyaroknak, annál jobb nekünk, és minél jobb nekünk, annál jobb a határon túli magyaroknak, és ezt a politikánkat a jövőben is szeretnénk végrehajtani.

A képviselő asszony utalt a hazatérésekkel kapcsolatos segítségnyújtásra. Ez volt az egyik legfontosabb feladata első körben a külügynek. Itt értek mindenfajta bírálatok, hogy nem engedtem home office-t az első hullám alatt, de úgy voltam vele, hogy otthonról lebonyolítani egy ilyen műveletet... - hát, a munkahelyről sem volt könnyű. Tekintettel arra, hogy a kereskedelmi repülés gyakorlatilag most is azért még elég erőteljesen szenved, akkor meg gyakorlatilag nem létezett, és mivel akkor még annyira sem ismertük a vírust, mint most, ezért aztán a beutazási korlátozások még a mostaniaknál is jóval szigorúbbak voltak, ezért ez egy bonyolult művelet volt.

Köszönetet szeretnék mondani képviselőtársaimnak a parlamenti patkó mindkét oldalán, hiszen számos képviselőtől kaptam jelzést ott maradt magyarokról, nehéz helyzetben lévő emberekről, a képviselő asszony pártjából is, és természetesen az ő hazahozatalukat igyekeztünk száz százaléig megoldani, és közben azt a matematikai rejtélyt is felfedeztük, hogy a hazaszállított magyarok számának növekedésével párhuzamosan mindig nőtt a külföldön lévő magyarok száma, de egy idő után aztán ennek a matematikai rejtélynek is vége szakadt, és elmondhattuk, hogy valóban haza tudtunk hozni mindenkit, aki haza szeretett volna jönni. A kintlét vagy a kintmaradás okát inkább nem feszegettük egy csomó esetben, mert csak idővesztéshez vezetett volna. *(Derűltség.)*

A Pest megyével és a Budapesttel kapcsolatos kérdésekre szeretnék reflektálni. Budapest vonatkozásában az egy főre jutó GDP jóval az európai uniós átlag felett van, egyes számítások szerint még 50 százalék is lehet ez a különbség, ezért az Európai Unió természetesen, mondom, sajnos, nem engedélyezi a regionális alapú támogatást egy kivétellel, amit sikerült kijárnunk. Erre minden egyes, Budapesten letelepülni vágyó cég figyelmét felhívjuk, és kérem a képviselő urat is, hogy segítsen nekünk ebben, hogy ez legyen mindenki számára világos: azok a beruházások, amelyek Budapestre jönnek és kutatás-fejlesztési elemmel rendelkeznek, a beruházási érték 25 százalékáig készpénztámogatásra jogosultak, plusz a Budapesten megtelepülő vállalatok, függetlenül a kutatás-fejlesztési elemtől, maximum 2 millió eurónyi képzési támogatásban is részesülhetnek most már, tehát ezek a pénzügyi eszközeink megvannak.

Ez azért nagyon fontos, mert Magyarországra az autóipar után a második legtöbb beruházás a szolgáltató szektorok ágazatából érkezik. Ma Magyarországon olyan 63 800 embert foglalkoztatnak a szolgáltató szektorok ágazatában, ami azért nagyon jó, mert kifejezetten idegen nyelvet tudó, felsőfokú végzettséggel rendelkező, alapvetően fiatalokat keresnek, akiknek világos előmeneteli pályát, viszonylag jó fizetést és magas presztízsű munkát kínálnak. Ezért ez az itthon maradás melletti

nagyon fontos munkavállalási érv - tegnap például Székesfehérváron az IBM IT szolgáltatóközpontjának újabb 3,5 milliárdos bővítését adtuk át, az 300 munkahelyet jelent.

Tehát kezdik már megtalálni a szolgáltatóközpontok is a Budapesten kívüli helyszíneket, de még mindig, mondjuk, 80 százalékban ezek a szolgáltatói és üzleti központok Budapestre akarnak jönni. És mivel, mondjuk, a 15 évvel ezelőtti állapothoz képest ide már nem a legalapabb funkciókat telepítik, hanem az összetettebb számítástechnikai támogató funkciókat, közgazdasági, ökonometriai funkciókat, ezért itt már egy csomó helyen kutatás-fejlesztési elemek vannak, mérnököket, informatikusokat keresnek, tehát nem egyszerű bürokratikus vagy technokrata munkára, ilyen irodai háttérmunkára keresik az embereket, hanem egy jóval magasabb hozzáadott értékű szegmens is megjelent már; természetesen az előbb említett szegmensen is becsüljük, hiszen a munkahelyteremtést minden ágazatban próbáljuk ösztönözni. Egy érdekesség: a legtöbb nyelven szolgáltató globális szolgáltatóközpont ma itt Budapesten a világ 36 nyelvén szolgáltató, tehát, mondjuk, a magyar fiatalok nyelvi érzékéről szerintem ez mindent elmond.

Ami Pest megyét illeti, ott én azt szeretném elérni a tárgyalásokon, tisztelt képviselő úr, hogy egész Pest megyében lehessen finanszírozni beruházásokat. Jelenleg bizonyos kistérségekben lehet, ilyen például a gödi, ahol a világ legnagyobb elektromosakkumulátor-gyára jött létre a Samsung SDI részéről, és folyamatosan tárgyalunk a további bővítésről. Vagy ilyen például a Budapestre délre vezető, a Cegléd-Szolnok irányába vezető út menti terület, ahol a logisztikai központok létrehozásához tudunk támogatást biztosítani. Pest megye helyzetét nehezíti Budapest elszívó hatása, másrészt pedig olyan nagy, hogy vannak olyan területei Pest megyének, amelyek már csak névleg kapcsolódnak Budapesthez, mert olyan távolságra vannak, hogy gyakorlatilag a gazdasági összeköttetésből fakadó előnyöket már nem tudja élvezni.

Ezért Pest megye egyenlő kezelése Budapesttel nyilvánvalóan nem racionális, úgyhogy azt szeretnék elérni, hogy egész Pest megyében lehessen támogatást igénybe venni, és 2022 elejétől lép életbe az az új támogatási térkép, amely már reményeink szerint tartalmazni fogja a Pest megyei finanszírozhatóságot is.

Azokra a kérdésekre összességében szeretnék válaszolni, amelyek a gazdasági kilábalásra vonatkoznak. Azt gondolom, a gazdasági kilábalás direkt összefüggésben van az oltóanyag megjelenésével, ugyanis az oltóanyag jelenti az igazi megoldást, az oltóanyag jelenti azt a lehetőséget, hogy immáron a gazdaságnak nem kell számolnia az esetleges lezárásokkal, korlátozásokkal, hiszen ezeknek a korlátozásoknak az emberek mellett a gazdaság a másik nagy vesztese. Ezért az oltóanyag megjelenésének időpontja kulcskérdés lesz a világgazdaság kilábalása szempontjából.

Itt arról tudom önöket tájékoztatni, hogy a tőlünk keletre és nyugatra egy időben zajló intenzív vakcinaprojekteken egytől egyig és egyformaképpen rajtja tartjuk a kezünket és a szemünket. Szeretném önöket arról tájékoztatni, hogy a mai napon az OGYI és a Nemzeti Népegészségügyi Központ szakembereiből álló delegáció elutazott Oroszországba, hogy a múlt héten idelátogató orosz egészségügyi miniszter által felajánlott lehetőséget kihasználva a helyszínen, az oroszországi laborokban tanulmányozza az orosz oltóanyagot, így hozzásegítve a magyar szakembereket ahhoz, hogy gyorsabb döntést tudjanak hozni annak használhatóságáról.

Emellett pedig természetesen az európai és az amerikai projektekből is kötöttünk le összesen 12 milliónyi mennyiséget az oltóanyagból. Nem tudjuk, hogy ezeknek az ütemezése hogyan fog történni. Figyeljük azokat a híreket, amelyek arról szólnak, hogy egyes amerikai háttérrel rendelkező gyártók inkább az Egyesült Államok

irányába irányítanak át az első mennyiségeket; figyeljük a harmadik klinikai tesztfázissal kapcsolatos fejleményeket is.

Szeretném önöknek elmondani azt, hogy a beérkezett pályázatok alapján az látszik, hogy a magyar gazdaság immár valóban több lábon áll, több mint harminc iparágból támogattunk beruházásokat. Egyébként a beruházásokat bejelentő vállalatok 80 százaléka magyar, ami szerintem azért fontos, mert néhány esztendővel ezelőtt a beruházásösztönzési rendszerből alapvetően még a külföldi tulajdonú, de Magyarországon beruházó vállalatok vittek el nagyobb részt, mostanra a magyar vállalatok, magyar tulajdonosi háttérrel rendelkező vállalatok megerősödtek annyira, hogy a beruházásokat bejelentő vállalatok 80 százaléka immár magyar.

Az energetikai kérdésekre szeretnék kitérni, tisztelettel. Magyarország esetében a gáz használata az energiamixben továbbra is jelentős mennyiséget képvisel, nekünk az az érdekünk, hogy minél több forrásból és minél több útvonalon érkezzen gáz Magyarországra. Ezért volt nagy jelentősége annak, hogy egymilliárd köbméternyi kapacitást lekötöttünk a krki LNG-terminálban, amely január 1-jétől kezd működni. Két hete itt volt a horvát gazdasági és energetikai miniszter, aki arról tájékoztatót, hogy nincsen csúszás, tehát január 1-jétől érkehetnek a gázszállítások. Azt a hajót, amely gyakorlatilag az LNG-kikötőt jelenti, azt már megvásárolták, megérkezett, készítik fel a cseppfolyósított gáz fogadására. Az évi egymilliárd köbméternyi kapacitásunk egy részét hosszú távú szerződésekkel fedjük le. Egy részét a Shellel, ami gyakorlatilag azt jelenti, hogy Magyarország történetében először kötöttünk hosszú távú gázvásárlási megállapodást nem keleti szereplővel, korábban soha ilyen nem adódott még, most sikerült ezt is elérnünk.

Tájékoztatom önöket arról is, hogy az oroszokkal sikerült megállapodni az idej mellett a jövő évi szállítási mennyiségről is. Ezzel jövő év októberéig 6,2 milliárd köbméternyi gáz érkezik Magyarországra a Gazpromtól. Ugye, 1995-ben kötött, még a szocialista kormány alatt az a hosszú távú gázvásárlási megállapodás, amely elvileg 2015-ben kellett volna hogy kifusson, ez egy húszéves megállapodás volt, de mivel olyan nagy mennyiségű gáz maradt benne, amit a megkötött szerződés alapján nekünk felhasználás nélkül is ki kellett volna fizetnünk, hogy akkor sikerült megállapodnunk az oroszokkal arról, hogy addig fönntartjuk ezt a hosszú távú megállapodást, amíg nem vásároljuk le az összes gázt, hogy ne a semmiért fizessünk, hanem a gázért, és ezzel a mennyiséggel, ezzel a 6,2 milliárd köbméterrel jövő év októberében kifut ez a hosszú távú gázvásárlási megállapodás.

Az elmúlt héten pénteken arról állapodtunk meg a magyar-orosz gazdasági vegyes bizottság ülésén, hogy megkezdhetjük a tárgyalásokat a Gazprommal a jövő év októberét követő szállításokról is, ami infrastrukturális okokból elengedhetetlen, nem áll rendelkezésre Közép-Európában annyi infrastruktúra, hogy nyugati irányú szállításokkal a magyar gázszükségletet le tudnánk fedni. Így, ha tetszik, ha nem, az orosz gáz a jövőben is szerepet fog játszani a magyar energiaellátásban.

Ami az új gázvezetékprojekteket illeti: arról tudom tájékoztatni a képviselő urat, hogy a Török Áramlat Oroszország és Törökország közötti szakasza megépült. A Balkáni Áramlat esetében - így hívják a bolgárok a saját nemzeti fejlesztésüket - az építkezés zajlik, és 2021 októberére tudják installálni azokat az kompresszorállomásokat, amelyek lehetővé teszik a gáz északi irányú továbbszállítását. A szerbek tavaly karácsonyra befejezték az építkezést, ott megvan végig a gázvezeték a bolgár határtól a magyar határig, de a kompresszorok beszerelése folyamatosan zajlik. Ők is októberre lesznek készen. Magyarországon pedig megindult annak a nemzeti alapú gázvezeték-fejlesztési koncepciónak a következő szakasza, amelynek keretében 15 kilométeres szakaszt építünk a magyar-szerb határ és a nemzeti hálózat között, amely lehetővé teszi számunkra, hogy ezen a déli útvonalon akár orosz,

akár nem orosz, hanem Kaszpi-tengeri, fekete-tengeri vagy Görögországon keresztül visszagázósított, korábban cseppfolyósított állapotban - az alekszandropuloszi kikötőből - gázt vásároljunk. Tehát gyakorlatilag ez a vezeték nekünk négy forrásból tud gázt hozni: Kaszpi-tengeri, adott esetben a fekete-tengeri, a görögországi LNG-terminálok és Oroszország. Ezért nem fogadjuk el azt a kritikát, amely úgy szól, hogy ez az építés, a 15 kilométeres gázvezeték építése, amit teljes egészében nemzeti költségvetésből finanszírozunk, tehát nem írtunk ki open season eljárást, nem a beruházók finanszírozzák, hanem a magyar állam, egy szállító érdekét szolgálja, hanem a forrásdiverzifikációra ad majd lehetőséget. Ezért a szankciós fenyegetést itt nem tartjuk helytállóknak.

Ami az Északi Áramlat 2-t illeti: ott, én azt gondolom, azoknak kell elszámolniuk arról, hogy ez az európai uniós jognak megfelel-e, akik részt vesznek az építésben. És valóban igaza van a képviselő úrnak, egy kicsit az ember olyan képmutatónak érzi, amikor európai uniós szinten nagy hanggal megy az oroszok bírálata, majd amikor valaki megkérdezi, hogy mi van az Északi Áramlat 2-vel, akkor azt mondják, hogy ez cégek ügye. Mindenki érzi, hogy egy kicsit sántít ez a fajta érvelés. Én azt gondolom, itt a fő kérdés az, hogy az európai uniós szabályoknak megfelel-e az építkezés, illetve a működtetés vagy sem. Az világos, hogy Németország és Oroszország között van egy nagyon szoros energetikai és gazdasági együttműködés, ez nem is kérdés. Tehát én azt gondolom, hogy az Északi Áramlat 2-t nem meglepetésként kell kezelni, hanem az egy orosz-európai, orosz-német gazdasági, energetikai együttműködésnek az újabb megnyilvánulása.

A Dunaferr ügyében a képviselő urat a következőről tudom tájékoztatni: azt hiszem, hogy tavaly év végén volt, amikor a Vnyesekonombank vezetőinek jeleztem, hogy a magyar kormány szívesen lát bármilyen olyan beruházót, aki a Dunaferrben fantáziát lát, és azt gondolja, hogy tudná üzemeltetni a Dunaferrt. Tekintettel arra, hogy az állam nem lévén tulajdonos, ezért aztán mi itt közvetlenül a beruházók esetleges tárgyalási folyamataiba beavatkozni nem tudunk, viszont szeretnénk világossá tenni, hogy mi örömmel vesszük, figyeljük, ha vannak, lennének olyan beruházók, akik a Dunaferrt adott esetben megvásárolnák, és üzemeltetnék. Számukra a beruházásösztönzési rendszer és hitelrendszer minden eleme rendelkezésre áll - ezt is több beruházójelöltnek jeleztük -, ahogy az Eximbank most is részt vesz, nem közvetlenül a Dunaferr működésének a finanszírozásában, hanem a Dunaferr egyes beszállítóinak a finanszírozásában. Tehát akár a hiteltermékekkel, akár a beruházásösztönzési eszközökkel készen állunk arra, hogy segítsünk egy olyan tulajdonost majd, aki adott esetben megvásárolja a Dunaferrt, hogy az működjön.

A szociális dolgozókra vonatkozó kiállását nagyra becsülöm, köszönöm, hogy felvetette itt is ezt a kérdést. Szoktam hallani a képviselő urat erről a kérdéstről sokat beszélni, és szerintem jogosan teszi, hiszen a szociális dolgozóknak is nagy köszönettel tartozunk a mostani helyzetben való helytállásukért.

Ami az európai uniós pénzeket illeti, képviselő úr, a következőt szeretném itt önnek tájékoztatásként vagy a saját álláspontomként elmondani. Szerintem fontos lenne, hogy leszámoljunk végre azzal a hazug hozzáállással vagy percepcióépítéssel, amely arról szól, hogy az európai uniós források a nyugati barátaink jófejségéből állnak elő, vagy számoljunk le azzal, hogy ezeket ilyen humanitárius adományokként kezdik néha beállítani, mintha nekünk ezt kérnünk kellene, aztán meg kellene köszönnünk, mert ez nem így van. Tehát az európai uniós források nem így idepottyannak az égből, hanem az európai gazdasági teljesítmény nyomán állnak elő, amely európai gazdasági teljesítményből a magyar emberek is pont ugyanúgy kiveszik a részüket, mint más országok polgárai az Európai Unióban. Sőt, ha megnézi ön, akkor a világjárvány előtti időszakban a magyar gazdasági növekedés bőven az európai élmezőnyben volt, a

közép-európai országokkal együtt, tehát, mondjuk, a közép-európaiak, inkluzíve magyarok szerepének elvitatása az európai gazdasági összteljesítmény létrehozásában helytelen, és nem is szabad engednünk, hogy ez megtörténjen. Tehát le kell számolni azzal a megközelítéssel, hogy itt valami adományról beszéljünk. Az európai uniós források nekünk szimplán járnak, és nem fogadható el az, hogy valahol, valakik, valamilyen szempontok alapján, politikai ideológiákhoz kötődően ítéletet mondjanak arról, hogy valaki megkaphatja-e a neki járó forrásokat vagy nem. Ez egyszerűen elfogadhatatlan, és minden olyan, hol lopakodó, hol nyílt, hol egészen gyalázatosan, cinikus módon történő előrenyomulását ennek a megközelítésnek szerintem mindenféleképpen akadályozni kell.

Ami a Magyarországon működő külföldi tulajdonú cégeket illeti, itt a következőt tudom önnek mondani. Az Európai Bizottság saját analízise szerint, és talán ez másfél éve volt, a Közép-Európába jutó uniós források több mint 70 százaléka visszajut Nyugat-Európába a cégeiken keresztül, és akkor ehhez még nem adtuk hozzá azokat az összegeket, amelyeket a megtermelt profit részeként hazautalnak az anyavállalatoknak az itt működő nagyvállalatok, ami nyilvánvalóan a működésnek az egyik formája. Tehát igen, igaz ez a megállapítás, tisztelt képviselő úr, amit volt kedves ön itt idézni.

Végezetül pedig az ózdi Wellis-beruházás kapcsán azt tudom mondani, hogy az egyik legfontosabb feladat ebben a nehéz időszakban a veszélybe kerülő vagy elvesztett munkahelyek megmentése, illetve pótlása, ezért a jövőben is azon leszünk, hogy ha valahol - mert sajnos gyárbezárások törvényszerűen voltak a pandémia előtt is, meg előfordulhatnak most is, de azon vagyunk, hogy ezeknek a számát minimálisra redukáljuk - ez mégiscsak megtörténik, akkor azt pedig mással pótoljuk. Így történt ez Ózdon is, és természetesen a többi képviselőtársam is ülés- és állásponttól függetlenül számíthat arra, hogy ha a választókerületükben ilyen probléma történik, akkor igyekezünk segíteni beruházásösztönzéssel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, tisztelt miniszter úr, a részletes és alapos válaszokat. Azt gondolom, minden képviselőtársam egyrészt a felvezetés információhalmazának köszönhetően, másrészt a kérdésekre adott válaszok kapcsán is részletes tájékoztatást kaphatott arról, hogyan is állunk most, illetve mire számíthatunk a következő időszakban.

Szeretnék gratulálni miniszter úrnak és kollégáinak ahhoz a gyors, percíz munkához, amit elvégeztek az elmúlt időszakban, hogy nemcsak alkalmazkodtak a nemzetközi trendekhez, hanem időnként azokat sikerült meg is előzni, ahogy Matolcsy jegybankelnök úr fogalmazott: nekünk, magyaroknak nem marad más ebben a nehéz helyzetben, mint kanyarban előzni; és ez bizonyos esetekben sikerült is.

Ahogy hallgattam miniszter urat, illetve figyelem az elmúlt időszak eseményeit, és ahogy most a tervezett jövőről is beszélt, Wayne Gretzkynek, a világ valaha volt legjobb jégkorongozójának a mondása jutott eszembe: „Soha ne oda üsd a pakkot, ahol a csapattársad van, hanem oda, ahova érkezni fog!” Ez a beruházásösztönzés esetében is tökéletesen megállja a helyét, hiszen nagyon helyes volt az a váltás, amit nagyjából két évvel ezelőtt tett meg a minisztérium: 2019-re nagyjából elértük a teljes körű foglalkoztatást Magyarországon, már bizonyos területeken a munkaerőhiány akadályozta a gazdasági növekedést, és akkor váltott a kormány, nyilván a minisztérium, illetve a miniszter úr javaslatára, és a munkahelyteremtés helyett a technológiai beruházásokat, az innovációt és azoknak a technológiáknak a megtelepítését támogatta elsősorban és kiemelten, amelyek az adott körülmények között piacvezetőnek minősültek.

És lám-lám, éppen a válság mutatott rá arra, hogy válság idején, különösen az első hullámnál, amikor váratlan szituáció volt gyakorlatilag a gazdasági élet

valamennyi szereplője számára, elsősorban a hagyományos vagy technológiailag már nem olyan fejlett üzemeket zártak be mind a nyugati, mind a keleti tulajdonosok, és az új, az innovatív, a piacvezető megoldásokat alkalmazó üzemek nemcsak hogy meg tudtak maradni, hanem láthatóan, most az autóipar termelésére figyelemmel, még jelentős exportnövekedést is tudnak a pandémia időszaka alatt elérni.

Azt gondolom, nagyon jó irány az, amit a Külügyminisztérium, illetve a kormány képvisel, ebben személyesen miniszter úr is, úgyhogy azt szeretném megköszönni önnek és miniszterhelyettes úrnak, illetve a kollégáiknak, hogy ilyen eredményeket tudtunk elérni ebben az időszakban, és nagyon remélem, hogy ez az aktivitás, ez a sikeresség és ez a beruházókkal való eredményes tárgyalás a következő időszakban is fennmaradhat.

Köszönöm szépen miniszter úrnak, államtitkár úrnak, hogy a rendelkezésünkre álltak. A napirendi pontot lezárom. Önöknek további sikeres és eredményes munkát kívánok!

Az ülés berekesztése

Úgy látom, képviselőtársaim közül az egyebek között nincs senkinek bejelenteni valója. A bizottsági ülést bezárom, és mindenkinek eredményes napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 05 perc)

Bánki Erik
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Podmaniczki Ildikó és Szűcs Dóra